

FISCALITEIT EN PARAFISCALITEIT VAN HET WOON- WERKVERKEER

Inhoudsopgave

1. Fiscaal kader betreffende het woon-werkverkeer.....	2
1.1. Algemene principes	2
1.2. Samenvattend overzicht.....	2
1.3. Gedetailleerd overzicht.....	7
1.3.1. Te voet	7
1.3.2. Een privéfiets	7
1.3.3. Een bedrijfsfiets.....	8
1.3.4. Een deelfiets	10
1.3.5. Een bromfiets	10
1.3.6. Een motorfiets	11
1.3.7. Het openbaar vervoer [trein, tram, (water)bus, metro]	11
1.3.8. Georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (GGV)	11
1.3.9. Een deelauto	13
1.3.10. Een bedrijfswagen.....	13
1.3.11. Een mobiliteitsbudget	17
1.3.12. Een privéwagen	19
1.3.13. Micromobiliteit (hoverboards, steps, monowheels, segways.....)	19
1.3.14. Combinatie van verschillende vervoermiddelen buiten het mobiliteitsbudget om	20
1.3.15. Forfaitaire aftrek voor uitzonderlijke beroepskosten ten gevolge van de woon-werkafstand .	20
2. Parafiscaal kader betreffende het woon-werkverkeer	21
2.1. Algemene principes	21
2.2. Samenvattend overzicht.....	21
2.3. Gedetailleerd overzicht.....	25
2.3.1. Te voet	25
2.3.2. Een privéfiets	25
2.3.3. Een bedrijfsfiets.....	25
2.3.4. Een deelfiets	26
2.3.5. Een bromfiets	27
2.3.6. Een motorfiets	27
2.3.7. Het openbaar vervoer [trein, tram, (water)bus, metro]	27
2.3.8. Georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (GGV)	28
2.3.9. Een deelauto	29
2.3.10. Een bedrijfswagen.....	29
2.3.11. Een mobiliteitsbudget	31
2.3.12. Een privéwagen	31
2.3.13. Micromobiliteit (hoverboards, steps, monowheels, segways.....)	32
2.3.14. Combinatie van verschillende vervoermiddelen buiten het mobiliteitsbudget om	32

1. Fiscaal kader betreffende het woon-werkverkeer

1.1. Algemene principes

Werknemers die van hun werkgever een vergoeding voor de kosten van hun woon-werkverkeer ontvangen, moeten die vergoeding aangeven aan de fiscus. Voor werknemers die in hun belastingaangifte opteren voor de aftrek van forfaitaire beroepskosten is deze vergoeding gedeeltelijk of volledig vrijgesteld van personenbelasting. Voor werknemers die kiezen voor het bewijzen van de werkelijke beroepskosten, daarentegen, is deze vergoeding belastbaar en wordt ze aan de belastbare basis van de werknemer toegevoegd.

Voor elk vervoermiddel dat gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer gelden specifieke fiscale regels, uitzonderingen en vrijstellingen.

De vergoedingen die de werkgever aan zijn werknemers toekent voor de kosten van hun woon- werkverkeer, zijn op het vlak van de vennootschapsbelasting volledig aftrekbaar voor de werkgever. De terbeschikkingstelling van een bedrijfswagen voor gemengd gebruik (d.i. privégebruik¹ en beroepsmatig gebruik) vormt een uitzondering op deze regel. De kosten van die bedrijfswagen zijn fiscaal niet altijd volledig aftrekbaar.

1.2. Samenvattend overzicht

De tabel hieronder bevat voor de verschillende pendelvervoermiddelen een samenvattend overzicht van de fiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers.

---

¹ Privégebruik is gebruik voor strikte privédoeleinden en voor het woon-werkverkeer.

Tabel 1: Fiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor woon-werkverkeerkosten van werknemers

Vervoerswijze	Voor de werknemer (personenbelasting, bij forfaitaire aftrek van de beroepskosten)	Voor de werkgever (vennootschapsbelasting)
Te voet	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 490 €/jaar	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Privéfiets	<p>Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 0,35 euro/km en tot max. 3500 € / jaar</p> <p>De (terug)betaling door de werkgever van fietsparkingkosten in het kader van het woon-werkverkeer is in hoofde van de werknemer niet belastbaar</p>	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Bedrijfsfiets	<p><u>De terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets en toebehoren van die fiets</u> is vrijgesteld van belasting indien de fiets daadwerkelijk gebruikt wordt voor woon-werkverkeer.</p> <p><u>De terbeschikkingstelling van een fluohesje en/of fietshelm</u> is een vrijgesteld sociaal voordeel indien de verstrekking hiervan gebeurt aan werknemers die normalerwijze met de fiets naar het werk komen.</p> <p><u>De terbeschikkingstelling van fietskledij</u> is een belastbaar voordeel van alle aard.</p> <p>Als de werkgever de eigendom van de bedrijfsfiets kosteloos overdraagt aan de werknemer, ontstaat er in hoofde van de werknemer een belastbaar voordeel van alle aard (VAA). Als die overdracht niet kosteloos gebeurt, wordt het bedrag dat de werknemer aan de werkgever betaalt in</p>	<p><u>De kosten voor de aankoop van een bedrijfsfiets en toebehoren van die fiets, de kosten van investeringen in fietsinfrastructuur</u> (garage, kleedruimte, sanitair), alsook <u>de kosten van fietsonderhoud en -herstellingen</u> zijn volledig aftrekbaar.</p> <p><u>De kosten van een ter beschikking gestelde fietshelm en een fluo vestje</u> die als sociale voordelen worden vrijgesteld, zijn bij de werkgever niet als beroepskosten aftrekbaar.</p> <p><u>Fietskledij die de werkgever ter beschikking stelt</u>, is voor hem als beroepskosten aftrekbaar op voorwaarde dat hij het overeenstemmende voordeel van alle aard op een fiche 281.10 heeft opgenomen.</p> <p><u>Bedrijfsaankoop</u> : gebeurt de eigendomsoverdracht van de volledig afgeschreven fiets naar de werknemer kosteloos, dan vormt dat voor de werkgever een nuloperatie. Gebeurt die overdracht tegen de betaling van een bijdrage door de werknemer, dan vormt die bijdrage voor de werkgever een</p>

Bedrijfsfiets	mindering gebracht van het belastbaar VAA.	belastbare meerwaarde. <u>Leasing</u> : gebeurt de overdracht aan de werknemer tegen de door de werkgever aan de leasingmaatschappij betaalde prijs, dan vormt dat voor de werkgever een nuloperatie. Gebeurt die overdracht kosteloos, dan verwezenlijkt de werkgever een minderwaarde, die als beroepskosten aftrekbaar is.
Deelfiets	<p><u>Abonnement op naam van de werkgever</u>: belastingvrijstelling van het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van de fiets, op voorwaarde dat deze daadwerkelijk gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer.</p> <p><u>Abonnement op naam van de werknemer</u>: de door de werkgever terugbetaalde kosten vormen een belastbaar VAA.</p> <p>Belastingvrijstelling van max. 490 €/jaar indien de deelfiets uitsluitend voor woon-werkverplaatsingen of gemengd wordt gebruikt.</p>	
Brom- of motorfiets	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 490 €/jaar	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Openbaar vervoer	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Collectief vervoer georganiseerd door de werkgever, bv. met een (mini)bus	Dit collectief vervoer maakt een vrijgesteld sociaal voordeel uit voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor de met het collectief vervoer afgelegde afstand.	
Carpooling georganiseerd door de werkgever	<u>Met bedrijfswagen</u> : voor de bestuurder is de ter beschikking gestelde bedrijfswagen een vrijgesteld sociaal voordeel onder 3 voorwaarden. Voor de passagier is het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van het GGv een vrijgesteld sociaal voordeel onder 1 voorwaarde.	

<p>Carpooling georganiseerd door de werkgever</p>	<p><u>Met privéwagen:</u> belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming voor zowel de bestuurder als de passagier voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor de met carpooling afgelegde afstand.</p>	<p>Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming</p>
<p>Carpooling die niet door de werkgever wordt georganiseerd</p>	<p><u>Met bedrijfswagen:</u> voor de bestuurder vormt de ter beschikking gestelde bedrijfswagen een belastbaar voordeel van alle aard (VAA). Voor de passagier wordt het voordeel dat voortvloeit uit deze vorm van carpooling niet belast.</p> <p><u>Met privéwagen :</u> belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 490 €/jaar voor zowel de bestuurder als de passagier.</p>	<p>Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming</p>
<p>Deelauto</p>	<p><u>Abonnement op naam van de werkgever:</u> indien de deelauto uitsluitend voor dienstverplaatsingen wordt gebruikt, dan is er geen belastbaar VAA. Indien de deelauto ook voor andere (woon-werk- en/of strikt privé) verplaatsingen wordt gebruikt, dan is er wel een belastbaar VAA dat forfaitair geraamd wordt.</p> <p><u>Abonnement op naam van de werknemer:</u> de door de werkgever terugbetaalde kosten vormen een belastbaar VAA voor zover de terugbetaling betrekking heeft op woon-werkverplaatsingen en/of strikte privéverplaatsingen. Wanneer de terugbetaling betrekking heeft op dienstverplaatsingen, maakt ze geen belastbaar VAA uit.</p>	

	Belastingvrijstelling van max. 490 €/jaar indien de deelauto gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer.	
Bedrijfswagen	<p>Belasting op het VAA (min. 1600 €/j). De terugbetaling van de verbruikte elektriciteit waarin de car policy van de werkgever voorziet, doet geen bijkomend belastbaar voordeel ontstaan, voor zover de terugbetaling betrekking heeft op de elektriciteit die verbruikt wordt voor de ter beschikking gestelde bedrijfswagen.</p> <p>Belastingvrijstelling van maximum 490 €/jaar indien de bedrijfswagen gebruikt wordt voor woon-werkverkeer</p>	<p>40% van het VAA is niet aftrekbaar indien de werkgever tussenkomt in de brandstofkosten verbonden aan het privégebruik van de bedrijfswagen, 17% van het VAA indien hij dat niet doet.</p> <p>Volgens de btw-wetgeving is de btw op de bedrijfswagen voor max. 50% aftrekbaar. De niet-aftrekbare btw m.b.t. het beroepsmatig gedeelte van de autokosten kan in de vennootschapsbelasting als beroeps-kosten worden aangemerkt. Ze is onderworpen aan de aftrekregeling voor autokosten in de vennootschapsbelasting (zie hieronder).</p> <p>De aftrekbaarheid van de auto- en brandstofkosten hangt af van de CO₂-uitstoot en het brandstoftype van de wagen, evenals van het moment waarop de wagen werd gekocht, gehuurd of geleased.</p> <p>De solidariteitsbijdrage is fiscaal volledig aftrekbaar als beroepskosten.</p>
Mobiliteitsbudget	<p>Pijler 1: belasting op het VAA + fiscale vrijstelling van max. 490 €/j indien de milieuvriendelijke bedrijfswagen gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer.</p> <p>Het deel van het mobiliteitsbudget dat in pijler 2 wordt besteed, is volledig vrijgesteld van belastingen.</p> <p>Het bedrag (pijler 3) dat overblijft na eventuele bestedingen in de pijlers 1</p>	<p>Er is op de milieuvriendelijke bedrijfswagen (pijler 1) een solidariteitsbijdrage verschuldigd.</p> <p>Het bedrag dat de werknemer besteedt in pijler 2, is voor de werkgever een volledig aftrekbare beroepskost.</p> <p>Het bedrag (pijler 3) van het mobiliteitsbudget dat overblijft na</p>

	en 2 is volledig vrijgesteld van belastingen.	eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is voor de werkgever een volledig aftrekbare beroepskost.
Privéwagen	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 490 € / jaar De (terug)betaling door de werkgever van de autoparkingkosten in het kader van het woon-werkverkeer is in hoofde van de werknemer niet belastbaar.	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Micromobiliteit	Belastingvrijstelling tot max. 490 €/jaar	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming

Noten : 490 €/jaar = geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025 ; 0,35 €/km = bedrag vanaf 1 januari 2024 ; 3500 € = het geïndexeerde plafondbedrag voor 2024 ; 1600 €/jaar = bedrag voor het aanslagjaar 2025.

1.3. Gedetailleerd overzicht

Hieronder volgt voor de verschillende pendelvervoermiddelen (afzonderlijk of gecombineerd gebruikt) een gedetailleerd overzicht van de fiscale behandeling² van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers.

1.3.1. Te voet

Voor een werknemer die zijn woon-werkverplaatsingen te voet aflegt en hiervoor een vergoeding ontvangt van zijn werkgever, geldt dat die vergoeding vrijgesteld is van belasting voor een bedrag van maximum 490 euro per jaar³.

1.3.2. Een privéfiets

Voor een werknemer die gebruik maakt van de fiets voor zijn woon-werkverkeer en die hiervoor een fietsvergoeding ontvangt van zijn werkgever, geldt dat die fietsvergoeding vrijgesteld⁴ is van belasting voor zover ze niet meer bedraagt dan 0,35 euro per afgelegde km⁵ voor woon-werkverkeer en voor zover ze niet meer bedraagt dan 3500 euro per jaar⁶. Bij overschrijding van het kilometerplafond (0,35 €/km) of van het jaarplafond (3500 €/jaar), vormt het overschrijdende gedeelte (d.i. het bedrag dat het plafond overschrijdt) een belastbaar beroepsinkomen.

² De fiscale behandeling die in dit artikel in detail beschreven staat, is enkel van toepassing indien in de belastingaangifte geopteerd wordt voor de aftrek van forfaitaire beroepskosten. De genoemde bedragen zijn geïndexeerde bedragen voor het aanslagjaar 2025, tenzij dit anders wordt vermeld.

³ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

⁴ Deze vrijstellingsregeling geldt enkel indien de belastingplichtige de aftrek van forfaitaire beroepskosten toepast. De belastingplichtigen die kiezen voor de aftrek van de werkelijke beroepskosten zijn uitgesloten van deze vrijstellingsregeling. Voor hen maakt de fietsvergoeding een belastbaar beroepsinkomen uit.

⁵ Bedrag van kracht sinds 1 januari 2024.

⁶ Bron: Hoofdstuk 2, artikel 23 van de [wet van 12 mei 2024 houdende diverse fiscale bepalingen](#).

Wanneer het jaarplafond wordt overschreden, kan de belastingplichtige die de aftrek van forfaitaire beroepskosten toepast voor het bedrag dat het jaarplafond overschrijdt ook een beroep doen op de fiscale vrijstelling van maximum 490 euro per jaar voor woon-werkverplaatsingen met een ander vervoermiddel. Let wel: het bedrag dat het kilometerplafond overschrijdt daarentegen, geeft geen recht op deze fiscale vrijstelling van maximum 490 euro per jaar⁷.

Indien een werknemer in het kader van zijn woon-werkverkeer zijn fiets parkeert aan het station om van daar zijn woon-werktraject voort te zetten met de trein, dan vormen de betaling of terugbetaling van de fietsparkingkosten door de werkgever voor de werknemer een niet-belastbare (terug)betaling van kosten eigen aan de werkgever.

De werkgever kan de kosten die hij maakt om het fietsgebruik van zijn personeelsleden aan te moedigen (m.n. investeringen in een garage, kleedruimte en/of sanitair) tegen 100% aftrekken.

1.3.3. Een bedrijfsfiets

Een bedrijfsfiets is een fiets die de werkgever ter beschikking stelt van een werknemer. De werkgever kan ervoor opteren om die fiets zelf aan te kopen, maar hij kan hem ook leasen of huren⁸.

Het voordeel dat voortvloeit uit **de terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets en toebehoren van de fiets**⁹ (met inbegrip van onderhouds- en stallingskosten) is vrijgesteld van belasting voor de werknemer, op voorwaarde dat de bedrijfsfiets daadwerkelijk gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer. De terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets mag worden gecombineerd met de toekenning van een fietsvergoeding voor de werkelijk met de fiets gedane verplaatsingen voor het woon-werkverkeer. Die fietsvergoeding is, zoals hierboven al werd gemeld, vrijgesteld¹⁰ van belasting voor zover ze niet meer bedraagt dan 0,35 euro per afgelegde km¹¹ voor woon-werkverkeer en voor zover ze niet meer bedraagt dan 3500 euro per jaar¹². Bij overschrijding van het kilometerplafond (0,35 €/km) of van het jaarplafond

⁷ Bron : Circulaire 2024/C/22 over de vrijstelling van de fietsvergoeding en het voordeel dat voortvloeit uit de terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets, alsook over de beroepskosten verbonden aan het gebruik van de fiets voor woon-werkverkeer.

⁸ Leasen is niet hetzelfde als huren (renting). In geval van leasing koopt een leasingmaatschappij een bedrijfsfiets aan en stelt die ter beschikking van de onderneming. De leasingmaatschappij is de juridische eigenaar van de bedrijfsfiets (de aankoopfactuur staat immers op haar naam). De onderneming is de economische eigenaar, zij krijgt het gebruiksrecht van de fiets. De bedrijfsfiets komt op de balans van de onderneming te staan met een verhoging van de schuldgraad tot gevolg. Bij renting huurt het bedrijf een bedrijfsfiets van een leasingmaatschappij met een vooraf gedefinieerde looptijd, aantal km en prijs. De leasingmaatschappij is in dit geval zowel de juridische als de economische eigenaar, wat betekent dat ze eigenaar blijft van de bedrijfsfiets. De bedrijfsfiets komt niet op de balans van de onderneming te staan. Er is dus geen verhoging van de schuldgraad van de onderneming.

⁹ Het gaat hier om toebehoren van de fiets (ook wel fietsaccessoires genoemd), niet om toebehoren van de fietser.

¹⁰ Deze vrijstellingsregeling geldt enkel indien de belastingplichtige de aftrek van forfaitaire beroepskosten toepast. De belastingplichtigen die kiezen voor de aftrek van de werkelijke beroepskosten zijn uitgesloten van deze vrijstellingsregeling. Voor hen maakt de fietsvergoeding een belastbaar beroepsinkomen uit.

¹¹ Bedrag van kracht sinds 1 januari 2024.

¹² Bron : Hoofdstuk 2, artikel 23 van de [wet van 12 mei 2024 houdende diverse fiscale bepalingen](#).

(3500€/jaar), vormt het overschrijdende gedeelte (d.i. het bedrag dat het plafond overschrijdt) een belastbaar beroepsinkomen.

Wanneer het jaarplafond wordt overschreden, kan de belastingplichtige die de aftrek van forfaitaire beroepskosten toepast voor het bedrag dat het jaarplafond overschrijdt ook een beroep doen op de fiscale vrijstelling van maximum 490 euro per jaar voor woon-werkverplaatsingen met een ander vervoermiddel. Let wel : het bedrag dat het kilometerplafond overschrijdt daarentegen, geeft geen recht op deze fiscale vrijstelling van maximum 490 euro per jaar¹³.

De werkgever kan de kosten voor de aankoop van een bedrijfsfiets en toebehoren van die fiets, de kosten van investeringen in fietsinfrastructuur (garage, kleedruimte en sanitair) alsook de kosten voor fietsonderhoud en -herstellingen tegen 100% aftrekken.

De terbeschikkingstelling van een fietshelm en een fluo vestje wordt beschouwd als een vrijgesteld sociaal voordeel indien de verstrekking hiervan gebeurt aan werknemers die normalerwijze met de fiets naar het werk komen, zodat ze de woon-werkverplaatsing veilig kunnen uitvoeren. De kosten van een ter beschikking gestelde fietshelm en een fluo vestje die als sociale voordelen worden vrijgesteld, zijn bij de werkgever niet als beroepskosten aftrekbaar.

De terbeschikkingstelling van fietskledij geeft in hoofde van de werknemer in principe wel aanleiding tot het belasten van een voordeel van alle aard. Dat voordeel moet worden vastgesteld in functie van de werkelijke waarde die het heeft voor de verkrijger. Fietskledij die de werkgever ter beschikking stelt, is voor hem als beroepskosten aftrekbaar op voorwaarde dat hij het overeenstemmende voordeel van alle aard op een fiche 281.10 heeft opgenomen.

Wanneer een werkgever de eigendom van een bedrijfsfiets kosteloos overdraagt aan een werknemer¹⁴, dan ontstaat er in hoofde van die werknemer een belastbaar voordeel van alle aard. Dat voordeel moet worden vastgesteld in functie van de werkelijke waarde die het heeft bij de werknemer. In de regel is de oplossing derhalve te vinden in het antwoord op de vraag "Welk bedrag zou de verkrijger in normale omstandigheden moeten besteden om een dergelijk voordeel te verkrijgen?". De raming van dat voordeel is een feitenkwestie en moet in principe geval per geval worden beoordeeld. Wanneer de eigendomsoverdracht niet kosteloos gebeurt, dan mag de vergoeding die de werknemer hiervoor aan de werkgever moet betalen, als een eigen bijdrage in mindering worden gebracht van het bedrag van het belastbaar voordeel van alle aard.

Als een werkgever een volledig afgeschreven bedrijfsfiets (bedrijfsaankoop) overdraagt aan een werknemer tegen betaling van een bijdrage, dan vormt die bijdrage voor de werkgever een

¹³ Bron : Circulaire 2024/C/22 over de vrijstelling van de fietsvergoeding en het voordeel dat voortvloeit uit de terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets, alsook over de beroepskosten verbonden aan het gebruik van de fiets voor woon-werkverkeer.

¹⁴ Bijvoorbeeld nadat hij na afloop van het leasecontract de fiets heeft aangekocht tegen een bij het afsluiten van het contract vastgelegde prijs.

belastbare meerwaarde. Als de werkgever die bedrijfsfiets kosteloos overdraagt aan een werknemer, dan vormt dat voor de werkgever een nuloperatie.

Als de werkgever de bedrijfsfiets na afloop van het leasingcontract (operationele leasing) aankoopt en daarna meteen kosteloos overdraagt aan een werknemer, verwezenlijkt hij daarbij een minderwaarde, die in principe als beroepskosten aftrekbaar is. Als de werkgever de fiets voor dezelfde prijs overdraagt aan de werknemer, dan vormt dat voor de werkgever een nuloperatie.

Als de werkgever het recht van gebruik van de geleasete fiets bij afloop van het leasingcontract (financiële leasing) volledig heeft afgeschreven en hij vervolgens de aankoopoptie licht (door het betalen van de optieprijs) en de fiets meteen daarna kosteloos overdraagt aan de werknemer, verwezenlijkt hij daarbij een minderwaarde, die in principe als beroepskosten aftrekbaar is. Als de werkgever de fiets voor dezelfde prijs als de door hem betaalde optieprijs overdraagt aan de werknemer, vormt dat voor de werkgever een nuloperatie.

1.3.4. Een deelfiets

Indien het **deelfietsabonnement op naam van de werkgever** staat, dan gaat het volgens de fiscus over de terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets. Het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van die fiets is volledig vrijgesteld van belasting, op voorwaarde dat de werknemer die fiets daadwerkelijk gebruikt voor zijn woon-werkverkeer.

Indien het **deelfietsabonnement op naam van de werknemer** staat en de werkgever de aan het abonnement verbonden kosten terugbetaalt aan de werknemer, dan vormen de terugbetaalde kosten een belastbaar voordeel van alle aard voor de gebruiker van de deelfiets (d.i. de werknemer). Dat voordeel kan recht geven op een fiscale vrijstelling van maximum 490 euro per jaar¹⁵ indien de deelfiets uitsluitend voor woon-werkverplaatsingen of gemengd (d.w.z. voor woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen) wordt gebruikt. Indien de deelfiets uitsluitend voor strikte privéverplaatsingen wordt gebruikt, dan is de fiscale vrijstelling van maximum 490 euro per jaar niet van toepassing.

1.3.5. Een bromfiets

De werkgeverstegemoetkoming voor het woon-werkverkeer met een bromfiets is vrijgesteld van belasting voor een maximumbedrag van 490 euro per jaar¹⁶. Het deel van de werkgeverstegemoetkoming dat het plafond van 490 euro per jaar overschrijdt, vormt een belastbaar inkomen voor de werknemer.

¹⁵ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

¹⁶ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

1.3.6. Een motorfiets

De werkgeverstegemoetkoming voor het woon-werkverkeer met een motorfiets is vrijgesteld van belasting voor een maximumbedrag van 490 euro per jaar¹⁷. Het deel van de werkgeverstegemoetkoming dat het plafond van 490 euro per jaar overschrijdt, vormt een belastbaar inkomen voor de werknemer.

1.3.7. Het openbaar vervoer [trein, tram, (water)bus, metro]

De werkgeverstegemoetkoming voor het woon-werkverkeer met het openbaar vervoer [d.i. de trein, de tram, de (water)bus en/of de metro] is volledig vrijgesteld van belasting.

1.3.8. Georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (GGV)

Het collectief vervoer dat wordt georganiseerd door de werkgever (bv. met een (mini)bus) maakt een vrijgesteld sociaal voordeel uit voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor de afstand die met het collectief vervoer wordt afgelegd.

Bij door de werkgever georganiseerde carpooling met een bedrijfswagen die kadert in het GGV, gelden de volgende regels.

Voor de werknemer-bestuurder vormt de door de werkgever ter beschikking gestelde bedrijfswagen een vrijgesteld sociaal voordeel indien drie voorwaarden tegelijk vervuld zijn, nl.:

- de werkgever moet de regels en de modaliteiten voor het gebruik van het gemeenschappelijk vervoer vastleggen en toezien op het gebruik ervan door de werknemers. Bovendien moeten de regels voor het gebruik van het georganiseerd gemeenschappelijk vervoer zijn opgenomen in een collectieve overeenkomst of in individuele schriftelijke overeenkomsten die zijn gesloten tussen de werkgever of een groep van werkgevers en elke werknemer.
- voor de werknemer-bestuurder moet het aandeel carpooling¹⁸ in het normale¹⁹ traject tussen de woonplaats en de vaste plaats van tewerkstelling minstens 80% bedragen.
- het betreffende voertuig (d.i. de door de werkgever ter beschikking gestelde bedrijfswagen) mag niet voor strikte privéverplaatsingen worden gebruikt.

Voor de werknemer-passagier vormt het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van het georganiseerd gemeenschappelijk vervoer voor de woon-werkverplaatsingen een vrijgesteld sociaal voordeel indien de eerste van de drie bovenvermelde voorwaarden vervuld is.

Bij niet door de werkgever georganiseerde carpooling met een bedrijfswagen gelden de volgende regels.

¹⁷ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

¹⁸ Bij carpooling leggen enkele personen samen in een en dezelfde personenauto het traject tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling af.

¹⁹ Bedoeld wordt het traject dat de werknemer-bestuurder normaal zou afleggen indien hij geen collega's zou oppikken.

Voor de werknemer-bestuurder vormt de door de werkgever ter beschikking gestelde bedrijfswagen een belastbaar voordeel van alle aard.

Voor de werknemer-passagier valt het voordeel dat voortvloeit uit de niet door de werkgever georganiseerde carpooling met een werknemer-bestuurder die over een bedrijfswagen beschikt, buiten het toepassingsgebied van de inkomstenbelastingen en geeft het derhalve geen aanleiding tot een belastbaar feit.

Bij door de werkgever georganiseerde carpooling met de privéwagen van de werknemer-bestuurder die kadert in het GGV, zijn de volgende regels van toepassing.

Zowel voor de werknemer-bestuurder als voor de werknemer-passagier geldt dat de vergoeding die de werkgever toekent voor het georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (GGV) vrijgesteld is van belasting voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor de afstand die met het GGV wordt afgelegd.

Deze vrijstelling is enkel van toepassing indien de volgende voorwaarde vervuld is:

- de werkgever moet de regels en de modaliteiten voor het gebruik van het gemeenschappelijk vervoer vastleggen en toezien op het gebruik ervan door de werknemers. Bovendien moeten de regels voor het gebruik van het georganiseerd gemeenschappelijk vervoer zijn opgenomen in een collectieve overeenkomst of in individuele schriftelijke overeenkomsten die zijn gesloten tussen de werkgever of een groep van werkgevers en elke werknemer.

De vergoeding die de werknemer-bestuurder van zijn werkgever ontvangt voor het deel van het woon- werktraject dat hij alleen met zijn wagen aflegt, is vrijgesteld van belasting voor een bedrag van maximaal 490 euro per jaar²⁰.

De omweg die de werknemer-bestuurder maakt om zijn passagier(s) op te pikken, beschouwt de fiscus als een dienstverplaatsing (en niet als een woon-werkverplaatsing). De vergoeding die de werkgever de werknemer-bestuurder toekent voor de omweg, is een niet-belastbare terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever.

Bij niet door de werkgever georganiseerde carpooling met de privéwagen van de werknemer geldt zowel voor de werknemer-bestuurder als voor de werknemer-passagier dat de vergoeding die wordt toegekend door de werkgever vrijgesteld is van belasting voor een bedrag van maximaal 490 euro per jaar²¹.

---

²⁰ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

²¹ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

1.3.9. Een deelauto

Indien het **deelautoabonnement op naam van de werkgever** staat en de werknemer de deelauto uitsluitend voor dienstverplaatsingen gebruikt, dan moet er bij hem geen voordeel van alle aard worden belast. In dit geval gaat het om kosten die eigen zijn aan de werkgever. Indien de werknemer de deelauto niet alleen voor dienstverplaatsingen, maar ook voor woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen gebruikt, dan moet er bij hem wel een voordeel van alle aard worden belast, dat forfaitair²² geraamd wordt. De forfaitaire raming van dat voordeel is verre van evident, want daarvoor moet de werkgever een aantal parameters kennen waarover hij mogelijk niet beschikt (bv. de catalogusprijs en de ouderdom van de deelauto).

Indien het **deelautoabonnement op naam van de werknemer** staat, dan vormen de door de werkgever terugbetaalde kosten een belastbaar voordeel van alle aard voor de werknemer, voor zover die terugbetaling betrekking heeft op woon-werkverplaatsingen en/of strikte privéverplaatsingen. Wanneer die terugbetaling betrekking heeft op dienstverplaatsingen, dan maakt ze geen belastbaar voordeel van alle aard uit.

Anders geformuleerd: indien de werknemer de deelauto uitsluitend voor dienstverplaatsingen gebruikt, dan moet er bij hem geen voordeel van alle aard worden belast. Indien de werknemer de deelauto niet alleen voor dienstverplaatsingen, maar ook voor woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen gebruikt, dan moet de terugbetaling door de werkgever worden opgesplitst in:

- het deel dat betrekking heeft op de woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen. Dit deel maakt een belastbaar voordeel van alle aard uit;
- het deel dat betrekking heeft op de dienstverplaatsingen. Dit deel is niet belastbaar. Het maakt een niet-belastbare terugbetaling uit van kosten die eigen zijn aan de werkgever.

Indien de werknemer de deelauto - waarvoor hij een abonnement op naam heeft - gebruikt voor het woon-werkverkeer, dan kan hij een fiscale vrijstelling van maximaal 490 euro per jaar²³ genieten op voorwaarde dat hij in zijn belastingaangifte kiest voor het wettelijke kostenforfait (en dus niet voor het bewijzen van zijn werkelijke beroepskosten).

1.3.10. Een bedrijfswagen

Op **het voordeel van alle aard (VAA)** dat voortvloeit uit de terbeschikkingstelling van een bedrijfswagen moet personenbelasting worden betaald. Het VAA wordt berekend op basis van de cataloguswaarde, het bouwjaar en de CO₂-uitstoot van de wagen. Het VAA kan nooit lager zijn dan 1600 euro per jaar²⁴.

²² Het voordeel van alle aard wordt forfaitair geraamd wanneer het gaat om een personenauto, een auto voor dubbel gebruik of een minibus.

²³ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

²⁴ Bedrag voor het aanslagjaar 2025 en het inkomstenjaar 2024.

Indien de werknemer zijn bedrijfswagen gebruikt voor het woon-werkverkeer, dan geniet hij een fiscale vrijstelling van maximum 490 euro per jaar²⁵.

Wanneer het bedrijfswagenbeleid van een werkgever voorziet in de terbeschikkingstelling van **een bedrijfswagen (op fossiele brandstof) met bijhorende tankkaart**, dan zal er in dat geval slechts 1 voordeel van alle aard worden belast, nl. het forfaitair geraamde voordeel van alle aard voor het persoonlijk gebruik van een door de werkgever ter beschikking gestelde bedrijfswagen. De terbeschikkingstelling van die tankkaart doet geen bijkomend belastbaar voordeel ontstaan, maar wordt geacht vervat te zitten in het forfaitair geraamde voordeel van alle aard van de ter beschikking gestelde bedrijfswagen.

Wanneer een werknemer de beschikking heeft over **een elektrische bedrijfswagen en over een home charger of een elektrische laadpaal voor het thuis opladen van die bedrijfswagen** die over een specifiek communicatiesysteem beschikt dat aan de werkgever communiceert hoeveel elektriciteit wordt verbruikt en de van toepassing zijnde car policy van de werkgever voorziet in de terugbetaling van de met de home charger of laadpaal verbruikte elektriciteit, dan wordt er slechts een VAA belast, nl. het forfaitair geraamd VAA dat van toepassing is op de elektrische bedrijfswagen²⁶. De terugbetaling van de elektriciteit(skosten) doet geen bijkomend belastbaar voordeel ontstaan, voor zover die terugbetaling uitsluitend betrekking heeft op de elektriciteit die verbruikt wordt voor de ter beschikking gestelde elektrische bedrijfswagen.

De werkgever moet er dus over waken dat hij uitsluitend in de terugbetaling voorziet met betrekking tot het verbruik van de ter beschikking gestelde bedrijfswagen. Daarom is er de vereiste van een specifiek communicatiesysteem. Er wordt ook aanvaard dat een andere vorm van communicatie wordt gebruikt, voor zover die verifieerbaar is. Een tussenteller behoort daarbij tot de mogelijkheden. De werknemer mag bijvoorbeeld ook zijn eigen laadpaal gebruiken om zijn bedrijfswagen thuis op te laden, op voorwaarde dat die laadpaal de laadkosten voor het thuis opladen van de bedrijfswagen op een verifieerbare wijze kan vaststellen. Dat betekent dus ook dat wanneer meerdere gezinsleden een elektrische bedrijfswagen ter beschikking hebben, zij gebruik mogen maken van eenzelfde laadpunt op voorwaarde dat de laadkosten van elke bedrijfswagen afzonderlijk op een verifieerbare wijze kunnen worden vastgesteld.

De terugbetaling door de werkgever moet gebeuren op basis van de werkelijke elektriciteitskosten van de werknemer. Hiervoor zijn alle bewijsmiddelen van gemeen recht, met uitzondering van de eed, toegestaan. Er zijn op dit moment echter geen plannen om af te wijken van de werkelijke elektriciteitskosten en bijvoorbeeld jaarlijks een vast bedrag per kWh te publiceren. Eén forfaitair tarief voor het gehele grondgebied zou trouwens moeilijk liggen, onder andere rekening houdend met de distributienettarieven en transmissiekosten, die variëren van netbeheerder tot netbeheerder.

²⁵ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

²⁶ Noteer dat de terbeschikkingstelling van een laadpaal door de werkgever geen voorwaarde is die vervuld moet zijn voor de toepassing van deze regeling (administratieve tolerantie).

Wanneer een werknemer de beschikking heeft over **een elektrische bedrijfswagen** en het bedrijfswagenbeleid van de werkgever voorziet in de terbeschikkingstelling van **een laadkaart waarmee de werknemer de elektrische wagen kan opladen aan publieke laadpunten en/of in de mogelijkheid om de elektrische wagen kosteloos op te laden op het bedrijf**, dan geldt dezelfde fiscale behandeling als deze die hierboven werd beschreven, nl.: er wordt slechts een VAA belast, nl. het forfaitair geraamd VAA dat van toepassing is op de bedrijfswagen. Het voordeel van de laadkaart of het opladen op het bedrijf zit vervat in dat forfaitair voordeel van alle aard van de elektrische bedrijfswagen.

Op het vlak van de vennootschapsbelasting moet de werkgever een deel van het voordeel van alle aard (VAA) aangeven als verworpen (lees: niet-aftrekbare) uitgave. De verworpen uitgave is gelijk aan 40% van het VAA (vóór aftrek van een eventuele eigen bijdrage van de werknemer) indien de werkgever tussenkomt in de brandstofkosten verbonden aan het privégebruik²⁷ van de bedrijfswagen, en 17% van het VAA (vóór aftrek van een eventuele eigen bijdrage van de werknemer) indien de werkgever dat niet doet.

Krachtens de btw-wetgeving is de btw op de bedrijfswagen voor maximum 50% aftrekbaar. De niet-aftrekbare btw die betrekking heeft op het beroepsmatig gedeelte van de autokosten kan in de vennootschapsbelasting wel als beroepskosten worden aangemerkt. In de vennootschapsbelasting vormt de niet-recupereerbare btw op de bedrijfswagen een deel van de autokosten die de toepasselijke aftrekbeperking ondergaat. Het toepasselijke aftrekpercentage hangt af van het tijdstip waarop de wagen werd gekocht, gehuurd of geleased en van de CO₂-uitstoot en het brandstoftype van de wagen (zie hieronder voor meer info).

De aftrekbaarheid in de vennootschapsbelasting van de auto- en brandstofkosten van de bedrijfswagen hangt af van de CO₂-uitstoot en het brandstoftype van de wagen evenals van het jaar waarin de wagen aangekocht, gehuurd of geleased werd.

Voor **wagens die volledig op fossiele brandstof rijden en die een werkgever aangekocht, gehuurd of geleased heeft vóór 1 juli 2023**, geldt de hieronder beschreven aftrekregeling

De aftrekbaarheid van de auto- en brandstofkosten wordt berekend op basis van deze formule:

120% - (0,5% x coëfficiënt x aantal gram CO₂ per kilometer). In deze formule is de coëfficiënt gelijk aan:

- 1 voor voertuigen met een dieselmotor;
- 0,95 voor voertuigen met een motor op benzine, LPG, biobrandstof, elektrische motor of 'andere'. Onder de categorie 'andere' horen ook de hybride wagens thuis, uitgerust met een hulpmotor op benzine of op diesel.
- 0,90 voor voertuigen met een motor op aardgas en een vermogen van minder dan 12 fiscale PK.

Het aftrekpercentage dat het resultaat is van deze formule, mag niet lager zijn dan 50% en niet hoger dan 100%. Een uitzondering geldt voor de meest vervuilende wagens. Wagens met een

²⁷ Onder privégebruik verstaan we zowel woon-werkverplaatsingen als strikte privéverplaatsingen.

CO₂-uitstoot vanaf 200 gr/km zijn slechts voor 40% aftrekbaar. Eenzelfde uitzondering geldt voor wagens zonder gekende CO₂-uitstoot. De bijhorende kosten zijn slechts voor 40% aftrekbaar.

Het niet-aftrekbare deel van de auto- en brandstofkosten vormt een verworpen uitgave. Deze is onderworpen aan 25% vennootschapsbelasting.

Voor **wagens die volledig op fossiele brandstof rijden en die een werkgever in de periode van 1 juli 2023 tot en met 31 december 2025 aankoopt, huurt of leaset**, geldt het volgende uitdoofscenario.

- momenteel zijn de auto- en brandstofkosten voor minimaal 50% aftrekbaar (40% voor wagens met CO₂-uitstoot vanaf 200 gr/km en voor wagens zonder gekende CO₂-uitstoot). Vanaf het inkomstenjaar 2025 (aanslagjaar 2026) valt deze ondergrens van 40% en 50% weg. De kosten verbonden aan wagens zonder gekende CO₂-uitstoot zijn vanaf dan niet langer aftrekbaar.
- de auto- en brandstofkosten zijn nu voor maximaal 100% aftrekbaar. Voor wagens die CO₂ uitstoten, evolueert deze maximale aftrekbaarheid van de auto- en brandstofkosten als volgt:
  - o 75% aftrekbaar vanaf inkomstenjaar 2025 (aanslagjaar 2026);
  - o 50% aftrekbaar vanaf inkomstenjaar 2026 (aanslagjaar 2027);
  - o 25% aftrekbaar vanaf inkomstenjaar 2027 (aanslagjaar 2028);
  - o 0% aftrekbaar vanaf inkomstenjaar 2028 (aanslagjaar 2029).

Het niet-aftrekbare deel van de kosten vormt een verworpen uitgave en is onderworpen aan 25% vennootschapsbelasting.

De auto- en brandstofkosten, verbonden aan **wagens die CO₂ uitstoten en die een werkgever vanaf 1 januari 2026 aankoopt, huurt of leaset**, zijn niet meer aftrekbaar. Zij maken in hun totaliteit een verworpen uitgave uit en zijn als zodanig onderworpen aan 25% vennootschapsbelasting.

Voor **oplaadbare hybride voertuigen die een werkgever vanaf 1 januari 2023 aankoopt, huurt of leaset**, wordt de fiscale aftrekbaarheid van de benzine- en dieselkosten vanaf diezelfde datum beperkt tot maximum 50%. De kosten verbonden aan het elektrisch laden (lees: de elektriciteitskosten) blijven wel voor 100% aftrekbaar. Op 1 januari 2026 vervalt deze maatregel en gelden de "gewone" aftrekregels ook voor plug-in-hybrides: deze rijden immers deels op fossiele brandstof. Vanaf 1 januari 2026 (inkomstenjaar 2026) bedraagt de maximale aftrekbaarheid van de auto- en brandstofkosten voor alle wagens met CO₂-uitstoot 50%.

Bij **aankoop, huur of leasing vanaf 1 januari 2026 van een oplaadbaar hybride voertuig** geldt dat de auto- en brandstofkosten een volledig verworpen (lees: niet- aftrekbare) uitgave uitmaken die onderworpen is aan 25% vennootschapsbelasting.

Bij aankoop, huur of leasing van een wagen vanaf 2026 zal enkel voor **wagens zonder CO₂-uitstoot** (koolstofemissievrije wagens) nog een fiscale aftrekbaarheid gelden. Maar ook deze aftrekbaarheid wordt stelselmatig afgebouwd. Ze zal als volgt evolueren:

- 100% aftrekbaar bij aankoop, huur of leasing in 2026;
- 95% aftrekbaar bij aankoop, huur of leasing in 2027;
- 90% aftrekbaar bij aankoop, huur of leasing in 2028;
- 82,5% aftrekbaar bij aankoop, huur of leasing in 2029;
- 75% aftrekbaar bij aankoop, huur of leasing in 2030;
- 67,5% aftrekbaar bij aankoop, huur of leasing vanaf 1 januari 2031.

Het niet-aftrekbaar deel van de kosten vormt een verworpen uitgave en is bijgevolg onderworpen aan 25% vennootschapsbelasting.

De werkgever moet op de bedrijfswagen een RSZ-solidariteitsbijdrage betalen, die afhangt van de CO₂-uitstoot en het type brandstof van de bedrijfswagen. Voor de werkgever is die solidariteitsbijdrage fiscaal volledig aftrekbaar. Ze is een van de beroepskosten die fiscaal volledig aftrekbaar zijn.

1.3.11. Een mobiliteitsbudget

Een mobiliteitsbudget is een budget dat een werkgever kan²⁸ toekennen aan werknemers met een bedrijfswagen evenals aan werknemers die er volgens zijn bedrijfswagenbeleid voor in aanmerking komen.

Het mobiliteitsbudget moet minimum 3000 euro op jaarbasis bedragen en mag maximaal 1/5de van het totale brutojaarloon van de betrokken werknemer bedragen, met een absoluut maximum van 16.000 euro per kalenderjaar. Tot eind 2023 werden deze grensbedragen niet geïndexeerd. Sinds 1 januari 2024 worden de minimum- en maximumbedragen conform [de vraag van de CRB en de NAR](#) jaarlijks geïndexeerd op basis van de afgevlakte gezondheidsindex, die als basis dient voor de indexering van de pensioenen en de sociale uitkeringen: voor het jaar 2024 bedragen ze 3.055€ en 16.293€. De jaarlijkse indexering van de grensbedragen staat los van de mogelijkheid (en niet de verplichting) voor de werkgever om het mobiliteitsbudget van de werknemer jaarlijks te indexeren.

Met een mobiliteitsbudget kunnen werknemers voor hun verplaatsingen kiezen tussen verschillende duurzame vervoersmodi die ze gebruiken als alternatief voor de bedrijfswagen of in aanvulling op een milieuvriendelijke bedrijfswagen.

---

²⁸ Om een mobiliteitsbudget te kunnen invoeren, moet een werkgever gedurende een ononderbroken periode van 36 maanden, onmiddellijk voorafgaand aan de invoering van het mobiliteitsbudget, 1 of meerdere wagens ter beschikking stellen van 1 of meerdere werknemers. Voor startende werkgevers (die minder dan 36 maanden actief zijn) geldt een uitzondering: voor hen volstaat het om op het ogenblik van de invoering van het mobiliteitsbudget minstens 1 wagen ter beschikking te stellen van minstens 1 werknemer. Een werknemer kan wel onmiddellijk instappen in het mobiliteitsbudget; hij moet geen wachtermijnen in acht nemen.

Het mobiliteitsbudget – zoals het werd ingevoerd door de wet van 17 maart 2019, die gewijzigd werd door de wet van 25 november 2021 houdende fiscale en sociale vergroening van de mobiliteit – bevat drie pijlers:

- De eerste pijler is een milieuvriendelijke bedrijfswagen, d.w.z. een wagen die ofwel elektrisch is, ofwel een maximale CO₂-uitstoot heeft van 95 gram/km en beantwoordt aan ten minste de emissienorm van luchtverontreinigende stoffen die geldt voor nieuwe voertuigen of aan een latere norm²⁹.
- De tweede pijler is een verzamelaar voor een heel aantal alternatieve en duurzame vervoersmodi, zoals zachte mobiliteit³⁰, openbaar vervoer, georganiseerd gemeenschappelijk vervoer en deelmobiliteitsoplossingen. De volgende zaken worden gelijkgesteld met duurzame vervoersmodi: de huurgelden evenals de intresten en kapitaalaflossingen van hypothecaire leningen betreffende een woonplaats die binnen een straal van 10 km van de normale plaats van tewerkstelling gelegen is; de door de werkgever ter beschikking gestelde fiets; de fietsvergoeding; parkeerkosten die gepaard gaan met het gebruik van het openbaar vervoer; een kilometervergoeding die maximaal gelijk is aan het bedrag van de vrijgestelde fietsvergoeding voor de werkelijk te voet of met een voortbewegingstoestel afgelegde verplaatsingen tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling.
- De derde pijler is het deel van het mobiliteitsbudget dat niet besteed werd aan de twee andere pijlers.

De werknemer kan vrij kiezen welke pijlers (van het hem aangeboden mobiliteitsbudget) hij wenst te gebruiken. De werkgever moet minstens een keuzeaanbod in pijler 2 opnemen in het mobiliteitsbudget dat hij aanbiedt³¹.

Elke van de drie pijlers van het mobiliteitsbudget kent een eigen fiscale behandeling.

- De milieuvriendelijke bedrijfswagen die een werknemer kiest in pijler 1, is onderworpen aan dezelfde fiscale behandeling als een klassieke bedrijfswagen. Dat wil zeggen dat de werknemer belast wordt op een voordeel van alle aard dat vastgelegd wordt in functie van de cataloguswaarde, de leeftijd³² en de CO₂-uitstoot van de bedrijfswagen.

²⁹ Nota bene: vanaf 1 januari 2026 kan een werknemer binnen pijler 1 enkel nog kiezen voor een wagen die geen CO₂ uitstoot. Vanaf diezelfde datum zal de zero-emissienorm ook gelden binnen pijler 2 voor: alle gemotoriseerde voertuigen binnen de categorie “zachte mobiliteit”, het autodelen en huren van een wagen met chauffeur.

³⁰ In de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget, zoals die werd gewijzigd door de wet van

25 november 2021 houdende fiscale en sociale vergroening van de mobiliteit, wordt zachte mobiliteit gedefinieerd als: 1°) de aankoop, de huur, de leasing, de financiering, het onderhoud en de stalling van a) rijwielen, voortbewegingstoestellen, gemotoriseerde rijwielen en bromfietsen, zoals gedefinieerd in het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, b) motorfietsen, zoals gedefinieerd in datzelfde reglement met dien verstande dat ze enkel in aanmerking komen wanneer ze elektrisch aangedreven worden en c) gemotoriseerde drie- en vierwielaars, zoals gedefinieerd in datzelfde reglement met dien verstande dat ze enkel in aanmerking komen wanneer ze elektrisch aangedreven worden en ontworpen zijn voor het vervoer van personen en, in het geval van vierwielaars, voorzien zijn van een gesloten passagiersruimte; 2°) uitrusting ter bescherming van de bestuurder en zijn passagiers, alsook uitrusting ter verhoging van hun zichtbaarheid.

³¹ Tot eind 2021 was de werkgever niet verplicht om elke van de drie pijlers op te nemen in het mobiliteitsbudget dat hij aanbood.

³² Voor het bepalen van de leeftijd van een voertuig wordt rekening gehouden met de periode die verstreken is

Dat wil eveneens zeggen dat de werknemer recht heeft op een fiscale vrijstelling van maximum 490 euro per jaar³³ indien hij de milieuvriendelijke bedrijfswagen voor zijn woon-werkverkeer gebruikt.

- Het deel van het mobiliteitsbudget dat in pijler 2 besteed wordt aan alternatieve en duurzame vervoermiddelen is voor de werknemer volledig vrijgesteld van belastingen.
- Het bedrag dat overblijft (pijler 3) na de eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is vrijgesteld van belastingen. Het wordt aan de werknemer uitbetaald na aftrek van de bijzondere werknemersbijdrage van 38,07%, d.i. een bijdrage die verschuldigd is door de werknemer, maar die door de werkgever aan de RSZ wordt doorgestort.

Voor de werkgever zijn het bedrag dat de werknemer met een mobiliteitsbudget besteedt in pijler 2 en het bedrag (pijler 3) van het mobiliteitsbudget dat overblijft na de eventuele bestedingen van de werknemer in de pijlers 1 en 2 volledig aftrekbare beroepskosten. Indien de werknemer met een mobiliteitsbudget kiest voor een milieuvriendelijke bedrijfswagen, dan is de werkgever daar een CO₂- solidariteitsbijdrage op verschuldigd. Voor de werkgever is die solidariteitsbijdrage fiscaal volledig aftrekbaar.

1.3.12. Een privéwagen

De werkgeverstegemoetkoming voor het woon-werkverkeer met een privéwagen is vrijgesteld van belasting voor een maximumbedrag van 490 euro per jaar³⁴. Het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming dat dit plafond van 490 euro per jaar overschrijdt, vormt een belastbaar inkomen voor de werknemer.

Indien een werknemer in het kader van zijn woon-werkverkeer zijn wagen parkeert aan het station om van daar zijn woon-werktraject voort te zetten met de trein, dan vormen de betaling of terugbetaling van de parkingkosten door de werkgever voor de werknemer een niet-belastbare (terug)betaling van kosten eigen aan de werkgever.

1.3.13. Micromobiliteit (hoverboards, steps, monowheels, segways...)

Hoverboards, steps, monowheels en segways zijn gemotoriseerde of niet-gemotoriseerde voortbewegingstoestellen, maar geen rijwielen zoals die zijn gedefinieerd in het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer. Om als rijwielen te worden bestempeld, is immers vereist dat ze via pedalen of handgrepen met spierkracht worden aangedreven, wat niet het geval is. Bijgevolg is het zo dat wanneer de werkgever een fietsvergoeding zou toekennen voor de werkelijk gedane woon-werkverplaatsingen met een hoverboard, step, monowheel of segway, deze vergoeding in hoofde van de werknemer een belastbaar voordeel van alle aard uitmaakt.

Wanneer de werkgever voor deze woon-werkverplaatsingen daarentegen een vergoeding toekent als (terug)betaling van reiskosten tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling afgelegd met een "ander vervoermiddel", dan is deze vergoeding in hoofde van de werknemer vrijgesteld van belasting voor een maximumbedrag van 490 euro per jaar³⁵.

---

vanaf de datum van eerste inschrijving van het voertuig.

³³ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

³⁴ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

³⁵ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2025.

De belastingvrijstelling van maximum 490 euro per jaar is ook van toepassing op het deel van de waarde van het voordeel dat voortvloeit uit de terbeschikkingstelling van een hoverboard, step, monowheel of segway en dat betrekking heeft op het woon-werkverkeer³⁶.

1.3.14. Combinatie van verschillende vervoermiddelen buiten het mobiliteitsbudget om

Indien een werknemer zonder mobiliteitsbudget voor zijn woon-werkverkeer verschillende vervoermiddelen gebruikt en voor elk van die vervoermiddelen een tegemoetkoming krijgt van zijn werkgever, dan moet worden nagegaan of de (volledige of gedeeltelijke) fiscale vrijstellingen van de tegemoetkomingen voor die vervoermiddelen mogen worden samengevoegd³⁷. Het vrijgestelde deel van de werkgeverstegemoetkomingen moet worden vastgesteld per vervoermiddel dat tijdens het woon-werktraject wordt gebruikt. De verschillende vrijstellingen mogen worden samengevoegd voor zover elke werkgeverstegemoetkoming duidelijk verwijst naar een verschillend deel van het woon-werktraject of naar hetzelfde (deel)traject, maar tijdens verschillende periodes van het jaar.

1.3.15. Forfaitaire aftrek voor uitzonderlijke beroepskosten ten gevolge van de woon-werkafstand

Werknemers die in de aangifte van de personenbelasting opteren voor de aftrek van forfaitaire beroepskosten (en dus niet kiezen voor het bewijzen van werkelijke beroepskosten) kunnen gelet op de uitzonderlijke kosten die voortvloeien uit de afstand tussen hun woonplaats en plaats van tewerkstelling een forfaitaire aftrek voor uitzonderlijke beroepskosten genieten bovenop het "gewone" kostenforfait (code 256 van de belastingaangifte).

Het forfait voor uitzonderlijke beroepskosten wordt met andere woorden extra afgetrokken van hun belastbare inkomsten. Het bedrag van dat forfait verschilt naar gelang van de afstand (enkele rit) tussen de woonplaats van de belastingplichtige en de plaats van zijn tewerkstelling op 1 januari van het aanslagjaar. Het werd vastgelegd³⁸ op:

- 75 euro voor een afstand van 75 tot 100 km;
- 125 euro voor een afstand van 101 tot 125 km;
- 175 euro voor een afstand die meer dan 125 km bedraagt.

Dit forfait voor uitzonderlijke beroepskosten geldt enkel voor woon-werkverplaatsingen, niet voor professionele verplaatsingen.

Het geldt ongeacht de gekozen vervoerswijze voor het woon-werkverkeer, dus niet enkel voor woon-werkverplaatsingen met de privéwagen, maar bv. ook voor woon-werkverplaatsingen met een bedrijfswagen, met het openbaar vervoer enz.

³⁶ Het deel dat betrekking heeft op zuivere privéverplaatsingen vormt een belastbaar voordeel. Het deel dat betrekking heeft op professionele verplaatsingen maakt een niet-belastbare terugbetaling uit van kosten die eigen zijn aan de werkgever.

³⁷ Noot: de vrijstelling van maximum 490 euro per jaar geldt eenmalig voor alle vervoermiddelen/tegemoetkomingen. Als ze bijvoorbeeld al gebruikt is voor de bedrijfswagen, geldt ze niet meer (als extra tegemoetkoming) wanneer diezelfde werknemer bv. ook met een e-step naar het werk rijdt.

³⁸ zie [Forfait en werkelijke kosten | FOD Financiën \(belgium.be\)](https://www.fodfinancien.be/).

2. Parafiscaal kader betreffende het woon-werkverkeer

2.1. Algemene principes

De vergoeding die werknemers van hun werkgever ontvangen voor de kosten die ze maken voor hun woon-werkverplaatsingen is uitgesloten uit het RSZ-loonbegrip (dat als basis dient voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen). Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd.

Een werkgever kan zijn werknemers op twee manieren vergoeden voor de kosten van hun woon-werkverplaatsingen. Ofwel betaalt hij de werknemer de werkelijke kosten van zijn woon-werkverkeer terug op basis van bewijsstukken (bv. tickets, facturen). Ofwel kent hij de werknemer een vergoeding toe op basis van een forfait dat geacht wordt de werkelijke kosten te dekken. Bij de toekenning van een forfaitaire vergoeding moet de werkgever (anders dan bij de terugbetaling van de werkelijk gemaakte kosten) niet voor elke individuele werknemer afzonderlijk de gemaakte kosten aantonen, wat hem heel wat administratieve rompslomp bespaart.

Op zijn website (zie [deze link](#)) heeft de RSZ een tabel gepubliceerd met forfaits die op sociaal gebied als “vrijgestelde terugbetalingen van kosten” kunnen worden beschouwd. De forfaits in deze tabel zijn maximumbedragen. Indien een werknemer van zijn werkgever een vergoeding voor de kosten van zijn woon-werkverkeer ontvangt die groter is dan het forfait (bv. omdat het forfait de door de werknemer gemaakte kosten niet dekt) en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die vergoeding ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. Indien de werkgeversvergoeding de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt of wanneer de werkgever niet kan aantonen dat er effectief kosten aan ten grondslag liggen, dan beschouwt de RSZ het deel van de vergoeding dat de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt als loon, waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

2.2. Samenvattend overzicht

De tabel hieronder bevat voor de verschillende pendelvervoermiddelen een samenvattend overzicht van de parafiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers.

Tabel 3: Parafiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor woon-werkverkeerkosten van werknemers

Vervoerswijze	Parafiscale behandeling (bij toekenning van een forfaitaire werkgeversvergoeding)
Te voet	Een stapvergoeding wordt beschouwd als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd zijn.
Privéfiets	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op een fietsvergoeding (indien max. 0,35 euro/km en max. 3500 €/jaar).
Bedrijfsfiets	<p>Voor zover de bedrijfsfiets daadwerkelijk voor het woon-werkverkeer wordt gebruikt, zijn er geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van de bedrijfsfiets.</p> <p>Het fietstoebehoren, de fietshelm en het fluohesje die de werkgever ter beschikking stelt, zijn vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.</p> <p>Fietskledij die de werkgever ter beschikking stelt, wordt beschouwd als een voordeel in natura waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.</p> <p>Indien de werknemer de fiets overneemt van de werkgever en hij betaalt de restwaarde, dan zijn er geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd. Indien de werknemer minder of niets betaalt, dan zijn er op het voordeel in natura verminderd met het bedrag dat de werknemer eventueel zelf betaalt, socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.</p>
Deelfiets	<p><u>Abonnement op naam van de werkgever</u>: er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van de deelfiets, op voorwaarde dat de deelfiets beantwoordt aan de definitie van bedrijfsfiets.</p> <p><u>Abonnement op naam van de werknemer</u>: op de werkgeverstegemoetkoming in de kosten van het woon-werkverkeer met de deelfiets zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd. De kosten gemaakt voor het strikte privégebruik van de deelfiets daarentegen kunnen niet vrij van socialezekerheidsbijdragen terugbetaald worden door de werkgever.</p>
Brom- of motorfiets	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de werkgeversvergoeding (indien max. 0,4297 euro/km bij kwartaalindexering en max. 0,4415 euro/km bij jaarindexering).
Openbaar vervoer	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de werkgeversvergoeding op voorwaarde dat deze de prijs van het openbaarvervoerabonnement niet overschrijft.
Collectief vervoer georganiseerd door de werkgever (bv. met minibus)	Als de werkgever een vergoeding toekent, wordt deze als loon beschouwd (omdat de werknemer zelf geen kosten draagt) en zijn er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd.
Carpooling georganiseerd door de werkgever	<p><u>Met bedrijfswagen</u>: er is geen solidariteitsbijdrage verschuldigd indien 3 voorwaarden tegelijk worden nageleefd.</p> <p><u>Met privéwage</u>: er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de werkgeversvergoeding voor de werknemer-bestuurder (indien max. 0,4297 euro/km bij kwartaalindexering en max. 0,4415 euro/km bij jaarindexering). De terugbetaling door de werkgever van de bijdrage die de werknemer-passagier betaalt aan de werknemer-bestuurder is in hoofde van de werknemer-passagier vrij van socialezekerheidsbijdragen. Indien de werknemer-passagier zelf geen kosten draagt, dan wordt de werkgeversvergoeding die hij ontvangt, beschouwd als loon waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.</p>

Deelauto	<u>Abonnement op naam van de werkgever</u> : er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van de deelauto, op voorwaarde dat die deelauto beantwoordt aan de definitie van bedrijfswagen.
	<u>Abonnement op naam van de werknemer</u> : de (gedeeltelijke) terugbetaling door de werkgever van autodeelkosten die betrekking hebben op de woon-werkverplaatsingen, is vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. De kosten van strikte privéverplaatsingen met de deelauto kunnen niet vrij van socialezekerheidsbijdragen door de werkgever worden terugbetaald.
Bedrijfswagen	Solidariteitsbijdrage te betalen door de werkgever Het voordeel dat een werknemer geniet door het gebruik van een bedrijfswagen vormt geen loon voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen. In dat voordeel zitten ook het gebruik van een tankkaart (horende bij een wagen op fossiele brandstof), de terugbetaling van de elektriciteit die verbruikt wordt voor het opladen van een elektrische wagen bij de werknemer thuis en de installatie van een laadpaal bij de werknemer thuis.
Mobiliteitsbudget	Op de milieuvriendelijke bedrijfswagen (pijler 1) moet de werknemer geen socialezekerheidsbijdragen betalen, maar is de werkgever wel een solidariteitsbijdrage verschuldigd. De mobiliteitskeuzes die de werknemer in pijler 2 maakt, zijn volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. Op het bedrag (pijler 3) dat overblijft na eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is de werknemer een bijzondere werknemersbijdrage van 38,07% verschuldigd.
Privéwagen	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op het bedrag van de werkgeversvergoeding (indien max. 0,4297 euro/km bij kwartaalindexering en max. 0,4415 euro/km bij jaarindexering). Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de (terug)betaling van parkingkosten door de werkgever indien de parkingkosten gemaakt worden voor het woon-werkverkeer.
Micromobiliteit	De kosten verbonden aan het woon-werkverkeer met een micromobiliteitsoplossing (waarvan de werkgever zelf een realistische inschatting moet maken) kunnen vrij van socialezekerheidsbijdragen door de werkgever worden terugbetaald.

Noot: 0,4297euro/km is het bedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 september 2024 bij kwartaalindexering; 0,4415 euro/km is het bedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 juni 2025 bij jaarindexering; Voor het jaar 2024 zijn 0,35 euro/km en 3500 euro/jaar de maximumbedragen voor de parafiscale vrijstelling van de fietsvergoeding.

2.3. Gedetailleerd overzicht

Hieronder volgt voor de verschillende pendelvervoermiddelen (afzonderlijk of gecombineerd gebruikt) een gedetailleerd overzicht van de parafiscale behandeling³⁹ van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers.

2.3.1. Te voet

Een stapvergoeding is niet opgenomen in de sociale wetgeving. Aangezien de kosten voor woon-werkverplaatsingen te voet vrijwel onbestaande zijn en er dan ook nog eens strikt privégebruik kan zijn, wordt een stapvergoeding in principe niet aanvaard door de RSZ. Bijgevolg beschouwt de RSZ deze vergoeding als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd zijn.

2.3.2. Een privéfiets

Een fietsvergoeding beschouwt de RSZ niet als loon. Er moeten geen socialezekerheidsbijdragen op worden betaald voor zover de fietsvergoeding maximaal 0,35 euro⁴⁰ per effectief gefietste woon-werkkilometer bedraagt en maximaal 3.500 euro per jaar⁴¹. Bij overschrijding van het kilometerplafond (0,35 €/km) of van het jaarplafond (3500 €/jaar), zijn op het bedrag dat het plafond overschrijdt socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

De fietskilometervergoeding wordt eveneens als loon voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen aangemerkt, indien ze werd of wordt verleend ter vervanging of ter omzetting van loon, premies, voordelen in natura of enig ander voordeel of een aanvulling hierbij, al dan niet bijdrageplichtig voor de sociale zekerheid⁴².

2.3.3. Een bedrijfsfiets

Het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van een bedrijfsfiets is volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen op voorwaarde dat deze fiets daadwerkelijk gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer.

---

³⁹ De parafiscale behandeling die in dit artikel in detail beschreven staat, is (tenzij dit anders wordt vermeld) enkel van toepassing indien de werkgever zijn werknemer een forfaitaire vergoeding voor de kosten van zijn woon-werkverkeer toekent. De genoemde bedragen zijn bedragen die regelmatig geïndexeerd worden.

⁴⁰ Bedrag geldig sinds 1 januari 2024.

⁴¹ Bron: artikel 1 van het koninklijk besluit van 21 maart 2024 tot aanpassing van artikel 19, § 2, 16°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, betreffende het basisbedrag en het plafond van de kilometervergoeding.

⁴² Bron: artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 januari 2024 tot wijziging van artikel 19, § 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op **fietstoebehoren** (dit zijn fietsaccessoires) dat ter beschikking wordt gesteld van werknemers met een bedrijfsfiets en dat wenselijk of noodzakelijk is om de verplaatsing tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling mogelijk te maken, zoals een fietspomp, een bel, een fietslicht, de accu en lader van een elektrische fiets enz.

De fietshelm en het fluohesje die door de werkgever ter beschikking worden gesteld, zijn vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Fietskledij die de werkgever ter beschikking stelt, wordt door de RSZ beschouwd als een voordeel in natura waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

Indien de werknemer de fiets overneemt van de werkgever⁴³, dan wordt er gekeken of het gaat om een voordeel in natura.

- Als de werknemer de restwaarde (d.i. de waarde die een dergelijke fiets van die leeftijd nog heeft op de tweedehandsmarkt) betaalt, dan is er geen voordeel in natura en zijn er geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.
- Betaalt de werknemer minder of niets, dan gaat het om een voordeel in natura waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn. Een voordeel in natura wordt geschat tegen de reële waarde, in dit geval de restwaarde. Het bedrag dat de werknemer eventueel zelf betaalt mag uiteraard in mindering worden gebracht.

2.3.4. Een deelfiets

De kosten die een werknemer maakt voor dienstverplaatsingen met een deelfiets zijn volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van een deelfiets zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd, op voorwaarde dat de deelfiets beantwoordt aan de definitie van bedrijfsfiets, nl. een fiets die ter beschikking wordt gesteld van een werknemer. Dat kan via een deelfietsabonnement op naam van de werkgever, maar de werkgever kan ook zelf fietsen aankopen die hij als deelfietsen laat gebruiken door zijn personeelsleden.

Indien de werknemer op eigen initiatief gebruik maakt van een deelfiets (bv. via een deelfietsabonnement op zijn naam), ook voor woon-werkverkeer, dan kan de werkgever hem een fietsvergoeding toekennen of het deel van de deelfietskosten dat betrekking heeft op het woon-werkverkeer terugbetalen. Op deze werkgeverstegemoetkoming zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

De kosten die een werknemer maakt voor het strikte privégebruik van een deelfiets die hij op eigen initiatief huurt, kunnen daarentegen niet vrij van socialezekerheidsbijdragen worden terugbetaald door de werkgever. De RSZ beschouwt deze terugbetaling immers als loon, waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

---

⁴³ Bijvoorbeeld nadat de werkgever de fiets heeft overgekocht van de leasingmaatschappij.

2.3.5. Een bromfiets

Een forfaitaire werkgeversvergoeding voor het woon-werkverkeer met een bromfiets wordt door de RSZ als een “vrijgestelde terugbetaling van kosten” beschouwd en aanvaard voor zover ze niet meer bedraagt dan 0,4297 euro/km (bij kwartaalindexering)⁴⁴ of 0,4415 euro/km (bij jaarindexering)⁴⁵.

Indien een werknemer van zijn werkgever een hogere vergoeding ontvangt voor de kosten van zijn woon-werkverkeer met een bromfiets en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die vergoeding ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Indien de werkgeversvergoeding de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt, dan zijn er op het deel boven de werkelijk gemaakte kosten socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

2.3.6. Een motorfiets

Een forfaitaire werkgeversvergoeding voor het woon- werkverkeer met een motorfiets wordt door de RSZ als een “vrijgestelde terugbetaling van kosten” beschouwd en aanvaard voor zover ze niet meer bedraagt dan 0,4297 euro/km (bij kwartaalindexering)⁴⁶ of 0,4415 euro/km (bij jaarindexering)⁴⁷.

Indien een werknemer van zijn werkgever een hogere vergoeding ontvangt voor de kosten van zijn woon-werkverkeer met een motorfiets en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die vergoeding ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Indien de werkgeversvergoeding de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt, dan zijn er op het deel boven de werkelijk gemaakte kosten socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

2.3.7. Het openbaar vervoer [trein, tram, (water)bus, metro]

Een werkgeversvergoeding voor het woon-werkverkeer met het openbaar vervoer [d.i. trein, metro, tram en (water)bus] beschouwt de RSZ niet als loon. Er moeten geen socialezekerheidsbijdragen op worden betaald, op voorwaarde dat de werkgeversvergoeding de prijs van het openbaarvervoerabonnement niet overschrijdt.

---

⁴⁴ 0,4297euro/km is het maximumbedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 september 2024 bij kwartaalindexering.

⁴⁵ 0,4415 euro/km is het maximumbedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 juni 2025 bij jaarindexering. Ter info: lange tijd werd dit bedrag slechts eenmaal per jaar geïndexeerd, nl. op 1 juli. Maar om sneller te kunnen inspelen op de fluctuaties van de brandstofprijzen, wordt het ook op kwartaalbasis geïndexeerd. Sommige sectoren volgen de kwartaalaanpassingen, terwijl anderen het houden op de jaarlijkse aanpassing. Het is dus belangrijk na te gaan wat in de sector-cao is bepaald.

⁴⁶ 0,4297 euro/km is het maximumbedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 september 2024 bij kwartaalindexering.

⁴⁷ 0,4415 euro/km is het maximumbedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 juni 2025 bij jaarindexering.

2.3.8. Georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (GGV)

Indien de werkgever collectief vervoer organiseert voor zijn werknemers (bv. met een minibus) en hun hiervoor een vergoeding toekent, dan beschouwt de RSZ deze vergoeding als loon (aangezien de werknemer zelf geen kosten draagt) en moeten er socialezekerheidsbijdragen op worden betaald.

Indien de werkgever carpooling met een bedrijfswagen organiseert, dan moet hij voor die bedrijfswagen geen solidariteitsbijdrage betalen indien de onderstaande drie voorwaarden tegelijk worden nageleefd:

- de werkgever legt de regels vast, controleert het gebruik en stelt een collectieve overeenkomst of individuele overeenkomsten tussen zichzelf en elke werknemer op waarin de regels voor het gebruik van de carpooling en de voorwaarden van de vergoeding opgesomd zijn.
- het aandeel van de carpooling in het totale woon-werktraject bedraagt voor de werknemer- bestuurder ten minste 80%.
- het betrokken voertuig wordt niet gebruikt voor strikte privéverplaatsingen.

Indien de werkgever carpooling met een privéwagen organiseert, dan beschouwt de RSZ de werkgeversvergoeding voor de werknemer-bestuurder niet als loon en moeten er geen socialezekerheidsbijdragen op worden betaald voor zover ze niet meer bedraagt dan 0,4297 euro/km (bij kwartaalindexering)⁴⁸ of 0,4415 euro/km (bij jaarindexering)⁴⁹. Indien de werknemer-bestuurder van zijn werkgever een hogere vergoeding ontvangt en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. Indien de werknemer-passagier een bijdrage betaalt aan de werknemer-bestuurder en de werkgever betaalt die bijdrage terug, dan wordt het door de werkgever terugbetaalde bedrag door de RSZ niet als loon beschouwd en zijn er geen socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd⁵⁰.

Indien de werknemer-passagier daarentegen zelf geen kosten draagt, en toch een vergoeding ontvangt van zijn werkgever, dan wordt deze door de RSZ beschouwd als loon en zijn er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd.

In geval van carpooling die niet door de werkgever wordt georganiseerd, gelden de regels voor carpooling met een privéwagen die door de werkgever wordt georganiseerd.

⁴⁸ 0,4297 euro/km is het maximumbedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 september 2024 bij kwartaalindexering.

⁴⁹ 0,4415 euro/km is het maximumbedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 juni 2025 bij jaarindexering.

⁵⁰ Er moet worden opgemerkt dat dit in de praktijk bijna nooit gebeurt. Indien werknemers van dezelfde onderneming samen aan carpooling doen, dan is het bijna altijd zo dat de werkgever de bestuurder vergoedt en niet de passagiers.

2.3.9. Een deelauto

De kosten die een werknemer maakt voor zijn dienstverplaatsingen met een deelauto zijn volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

De werknemer moet geen socialezekerheidsbijdragen betalen op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van een deelauto, op voorwaarde dat de deelauto beantwoordt aan de definitie van bedrijfswagen, nl. een wagen die ter beschikking wordt gesteld van een werknemer. Dat kan via een deelautoabonnement op naam van de werkgever, maar de werkgever zou ook zelf auto's kunnen aankopen en die als deelauto's laten gebruiken door zijn personeelsleden. De werkgever moet voor de deelauto een CO₂-solidariteitsbijdrage betalen zodra de werknemer met deze auto woon- werkverplaatsingen en/of strikte privéverplaatsingen maakt.

Indien de werknemer op eigen initiatief gebruik maakt van een deelauto (bv. via een deelautoabonnement op zijn naam), ook voor woon-werkverkeer, dan kan de werkgever tegemoetkomen in de kosten van het woon-werkverkeer met de deelauto. De (gedeeltelijke) terugbetaling door de werkgever van de autodeelkosten die zijn verbonden aan woon-werkverplaatsingen en dienstverplaatsingen is vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. De terugbetaling door de werkgever van autodeelkosten die betrekking hebben op strikte privéverplaatsingen wordt daarentegen beschouwd als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen op moeten worden betaald.

2.3.10. Een bedrijfswagen

De terbeschikkingstelling van een bedrijfswagen beschouwt de RSZ niet als loon, waardoor de werknemer en de werkgever er geen 'gewone' socialezekerheidsbijdragen op moeten betalen.

De werkgever moet wel een **solidariteitsbijdrage** op de bedrijfswagen betalen die afhangt van de CO₂- uitstoot en het type brandstof van de bedrijfswagen.

Voor wagens die een werkgever heeft aangekocht, geleased of gehuurd vóór 1 juli 2023, wordt de maandelijkse solidariteitsbijdrage berekend volgens de formule hieronder:

- voor benzinevoertuigen: $[(\text{CO}_2\text{-uitstootgehalte in gram per kilometer} \times 9) - 768] : 12 = \text{bijdrage (in euro's)}$
- voor dieselvoertuigen: $[(\text{CO}_2\text{-uitstootgehalte in gram per kilometer} \times 9) - 600] : 12 = \text{bijdrage (in euro's)}$
- voor voertuigen op LPG, CNG of methaangas: $[(\text{CO}_2\text{-uitstootgehalte in gram per kilometer} \times 9) - 990] : 12 = \text{bijdrage (in euro's)}$
- voor elektrisch aangedreven voertuigen: 20,83 euro

Voor het jaar 2024 moet het resultaat van de formule vermenigvuldigd worden met 175,21 en vervolgens gedeeld door 114,08.

Voor wagens die een werkgever aankoopt, leaset of huurt vanaf 1 juli 2023, komt er een verhoging van de solidariteitsbijdrage. De berekeningswijze van de solidariteitsbijdrage blijft dezelfde, maar het resultaat van de formule moet vermenigvuldigd worden met een factor die gaandeweg wordt opgetrokken:

- 2,25 sinds 1 juli 2023
- 2,75 vanaf 1 januari 2025
- 4 vanaf 1 januari 2026
- 5,50 vanaf 1 januari 2027

Ook het **bedrag van de minimale solidariteitsbijdrage** (die o.m. van toepassing is op elektrisch aangedreven voertuigen) wordt gaandeweg opgetrokken. Momenteel bedraagt de minimumbijdrage 20,83 euro. Het bedrag van deze minimumbijdrage wordt opgetrokken tot:

- 23,41 euro vanaf 1 januari 2025
- 25,99 euro vanaf 1 januari 2026
- 28,57 euro vanaf 1 januari 2027
- 31,15 euro vanaf 1 januari 2028

De solidariteitsbijdrage is verschuldigd voor iedere bedrijfswagen, ongeacht of de wagen een ganse maand of slechts een gedeelte van een maand wordt gebruikt. Indien een werknemer tijdens de maand van voertuig verandert en het nieuwe voertuig de eerste wagen vervangt, moet het voertuig dat het meest gebruikt werd in de loop van de maand in rekening worden gebracht. Indien de werknemer met verscheidene bedrijfsvoertuigen rijdt en het betreft geen vervanging, moet voor elke gebruikte wagen een solidariteitsbijdrage worden betaald.

Het voordeel dat een werknemer geniet door het gebruik van een door de werkgever ter beschikking gestelde wagen, is uitgesloten uit het RSZ-loonbegrip dat gebruikt wordt voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen. Indien een werkgever een elektrische of plug-in hybride wagen ter beschikking stelt aan zijn werknemers, vormt de terugbetaling van de herlaadkosten geen loon voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen. Dezelfde redenering wordt door de RSZ ook gevolgd bij voertuigen die op fossiele brandstof rijden.

In dat voordeel zitten ook het gebruik van een tankkaart (horende bij een wagen op fossiele brandstof), de terugbetaling van de elektriciteit die verbruikt wordt voor het opladen van een elektrische wagen bij de werknemer thuis en de installatie van een laadpaal⁵¹ bij de werknemer thuis.

Indien de werkgever de verbruikte elektriciteit terugbetaalt, moet hij kunnen aantonen dat hij enkel de elektriciteit m.b.t. de elektrische bedrijfswagen terugbetaalt. Hij moet dus het gedeelte elektriciteit voor die wagen duidelijk kunnen afscheiden van het algemene elektriciteitsgebruik van de werknemer. Als dat niet mogelijk is, kan de werkgever een kilometervergoeding toekennen (geen dagvergoeding). Hij kan daarvoor een te verantwoorden forfait per km toepassen. Dat forfait moet echter realistisch zijn. De bewijslast van de realiteit en de berekening van de vergoeding ligt bij de werkgever. De CREG/VREG-tarieven gebruiken, volstaat niet om de kosten te rechtvaardigen, omdat het niet toelaat de

---

⁵¹ Indien de laadpaal na verloop van tijd eigendom wordt van de werknemer, zijn er op de restwaarde van de laadpaal socialezekerheidsbijdragen verschuldigd (behalve wanneer de werknemer de restwaarde aan de werkgever zou betalen). Ook als de werknemer de laadpaal (die zijn eigendom is geworden) verder gebruikt voor het opladen van zijn (nieuwe) bedrijfswagen, blijven de oplaadkosten vrij van socialezekerheidsbijdragen. Die kosten zijn immers nog steeds inbegrepen in het voordeel van het privégebruik van de (nieuwe) bedrijfswagen.

kosten die werkelijk door de werknemers worden gedragen nauwkeurig te bepalen. Die kosten kunnen sterk variëren: wel of geen zonnepanelen, welk type contract met de energieleverancier enz. De werkgever kan alleen een RSZ-vrije vergoeding toekennen om de kosten van het thuis opladen van de elektrische bedrijfswagen te dekken. Als de werknemer zijn bedrijfswagen op de terreinen van de werkgever oplaadt, maakt hij immers geen kosten.

2.3.11. Een mobiliteitsbudget

Elke van de drie pijlers van het mobiliteitsbudget kent een eigen parafiscale behandeling.

Wanneer een werknemer in pijler 1 kiest voor een milieuvriendelijke bedrijfswagen, dan is deze uitgesloten uit het RSZ-loonbegrip en moet de werknemer er geen socialezekerheidsbijdragen op betalen. Op de milieuvriendelijke bedrijfswagen is de werkgever wel een solidariteitsbijdrage verschuldigd.

De keuzes die een werknemer maakt in pijler 2 zijn voor de werknemer volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Op het bedrag (pijler 3) dat overblijft na de eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is de werknemer een bijzondere werknemersbijdrage inzake sociale zekerheid van 38,07% verschuldigd.

2.3.12. Een privéwagen

Een forfaitaire werkgeversvergoeding voor het woon-werkverkeer met de privéwagen wordt door de RSZ als een "vrijgestelde terugbetaling van kosten" beschouwd en aanvaard voor zover ze niet meer bedraagt dan 0,4297 euro/km (bij kwartaalindexering)⁵² of 0,4415 euro/km (bij jaarindexering)⁵³.

Indien een werknemer van zijn werkgever een hogere vergoeding voor de kosten van zijn woon-werkverkeer met de privéwagen ontvangt en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die vergoeding ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. Indien de werkgeversvergoeding de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt, dan zijn er op het deel boven de werkelijk gemaakte kosten socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

Indien een werknemer in het kader van zijn woon-werkverkeer zijn wagen parkeert aan het station om van daar zijn woon-werktraject voort te zetten met de trein en de werkgever de parkingkosten (terug)betaalt, dan aanvaardt de RSZ de parkingkosten als kosten eigen aan de werkgever en zijn er op de (terug)betaling van de parkingkosten door de werkgever geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd. De parkingkosten doen zich immers voor op het woon-werktraject en worden dus in functie van het woon-werkverkeer gemaakt.

Indien de werkgever een parkeerabonnement terugbetaalt dat de werknemer ook kan gebruiken voor strikte privédoeleinden, moet hij de kosten van het zuiver privégebruik wel

⁵² 0,4297 euro/km is het maximumbedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 september 2024 bij kwartaalindexering.

⁵³ 0,4415 euro/km is het maximumbedrag dat geldig is van 1 juli 2024 tot en met 30 juni 2025 bij jaarindexering.

aangeven als een voordeel in natura, waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn. Voor de berekening van de verschuldigde socialezekerheidsbijdragen wordt het voordeel in natura beschouwd als loon.

2.3.13. Micromobiliteit (hoverboards, steps, monowheels, segways...)

In de sociale wetgeving bestaat op dit moment geen definitie voor micromobiliteit, d.i. een verzamelnaam voor micromobiliteitsoplossingen zoals hoverboards, steps, monowheels en segways.

De RSZ aanvaardt niet dat de werkgever een fietsvergoeding toekent voor kosten die zijn verbonden aan woon-werkverkeer met micromobiliteitsoplossingen omdat ze geen "rijwielen" zijn zoals die zijn gedefinieerd in het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer: om als rijwielen te worden bestempeld, moeten ze met spierkracht worden aangedreven via pedalen of handgrepen, maar dat is niet het geval.

De werkgever die zijn werknemers wil vergoeden voor de kosten van hun woon-werkverplaatsingen met micromobiliteitsoplossingen, kan wel terugvallen op de terugbetaling van de kosten van het woon-werkverkeer, waarvan hij zelf een realistische inschatting moet maken. Hij kan daarvoor bv. rekening houden met de aankoopprijs van de micromobiliteitsoplossing, de kosten voor het onderhoud ervan enz.

De kosten verbonden aan het woon-werkverkeer van de werknemer met een micromobiliteitsoplossing (waarvan de werkgever zelf een realistische inschatting moet maken) kunnen door de werkgever vrij van socialezekerheidsbijdragen worden terugbetaald.

2.3.14. Combinatie van verschillende vervoermiddelen buiten het mobiliteitsbudget om

Indien een werknemer voor zijn woon-werkverkeer verschillende vervoermiddelen gebruikt, dan aanvaardt de RSZ dat de werknemer voor elk van die vervoermiddelen een tegemoetkoming krijgt van zijn werkgever. Om vrijgesteld te zijn van socialezekerheidsbijdragen, moeten de verschillende tegemoetkomingen wel betrekking hebben op ofwel een verschillend deel van het woon-werktraject, ofwel hetzelfde (deel)traject, maar tijdens verschillende periodes van het jaar. Hieronder volgen twee voorbeelden ter illustratie.

Voorbeeld 1. Een werknemer rijdt dagelijks met de fiets van zijn woonplaats naar het station en zet van daaruit de weg naar zijn werkplaats voort met het openbaar vervoer. In zo'n situatie kan zowel een parafiscaal vrijgestelde fietsvergoeding worden toegekend voor het deel van het woon-werktraject dat met de fiets wordt afgelegd als een parafiscaal vrijgestelde werkgeversvergoeding voor het deel van het woon-werktraject dat met het openbaar vervoer wordt afgelegd.

Voorbeeld 2. Een werknemer maakt in de zomermaanden alleen maar gebruik van de fiets voor zijn woon-werkverplaatsingen. Buiten de zomermaanden maakt hij alleen maar gebruik van het openbaar vervoer. In de maanden dat de werknemer met de fiets pendelt, kan de werkgever hem een parafiscaal vrijgestelde fietsvergoeding toekennen. In de maanden dat hij met het openbaar vervoer pendelt, kan de werkgever hem een parafiscaal vrijgestelde vergoeding voor zijn woon-werkverkeer met het openbaar vervoer toekennen.